

Vergaderjaar 1990–1991

20 925

Regeling van het assurantiebemiddelingsbedrijf (Wet assurantiebemiddelingsbedrijf)

Nr. 16

BRIEF VAN DE MINISTERS VAN FINANCIËN EN VAN ECONOMISCHE ZAKEN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 27 september 1990

In de memorie van toelichting bij het voorstel van Wet assurantiebemiddelingsbedrijf (Kamerstuk 20 925, nr. 3, blz. 11) is uiteengezet dat de **regeling** voor de **gevolmachtigde agent** ongewijzigd uit de Wet Assurantiebemiddeling is overgenomen in afwachting van een evaluatie van deze regeling. In de memorie van antwoord met betrekking tot dit wetsvoorstel is aangegeven dat hiertoe een onderzoek zal worden uitgevoerd door een werkgroep, waarin de verzekeraars en de beurs- en provinciale gevolmachtigden zijn vertegenwoordigd. Daarbij zegden ondergetekenden de Tweede Kamer toe op basis van de uitkomsten van dit onderzoek hun oordeel over eventuele wenselijk geachte aanpassingen aan de Kamer te zullen doen toekomen. Het rapport van de werkgroep, dat op 14 juni jongstleden werd ontvangen, is als bijlage bij deze brief gevoegd.¹ Ondergetekenden hebben over dit rapport nog geen definitief standpunt bepaald. Wel komen in het navolgende enige mogelijke aanpassingen aan de orde. Hierover dient echter nog overleg plaats te vinden met de betrokken partijen, dat wil zeggen de bedrijfstak en de Sociaal-Economische Raad.

De werkgroep concludeert in haar rapport dat de regeling voor de gevolmachtigde agent in de Wet Assurantiebemiddeling een positieve invloed heeft gehad op de professionele ontwikkeling van de beroepsgroep. De regeling heeft volledig voldaan aan de doelstelling, namelijk het tegengaan van het ontduiken van de regels voor de assurantiebemiddeling via schijnvolmachten.

Daarnaast moet aandacht besteed worden aan het voorstel van de werkgroep Nicaise om een belangrijk deel van deze regeling te laten vervallen. Dit voorstel zou, zoals in de memorie van toelichting bij de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf uiteengezet is, belangrijke consequenties kunnen hebben voor de afbakening van deze beroepsgroep ten opzichte van het assurantiebemiddelingsbedrijf.

¹ Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

Positie van de gevolmachtigde agent

Het rapport van de werkgroep geeft een duidelijk overzicht van de positie van de gevolmachtigde agent en de ontwikkeling die daarin in de loop der jaren heeft plaatsgevonden. Het beroep van gevolmachtigde agent werd van oudsher uitgeoefend aan de (assurantie)beurzen en kon in die context scherp onderscheiden worden van verzekeraars enerzijds en tussenpersonen anderzijds. Inmiddels heeft zich een verschuiving voorgedaan naar een beroepsuitoefening buiten de beurzen om. In toenemende mate worden volmachten gehanteerd naast de uitoefening van een assurantiebemiddelingsbedrijf, terwijl ook de beursmakelaars in toenemende mate afhankelijk worden van tekening buiten de beurs om. Hiermee is het onderscheid tussen gevolmachtigde agenten en tussenpersonen minder scherp geworden.

Tussen beide beroepsgroepen bestaat echter een fundamenteel verschil: de tussenpersoon treedt op namens de verzekeringnemer en de gevolmachtigde agent namens één of meer verzekeraars. Leden van uw Kamer hebben reeds aangegeven dit onderscheid essentieel te vinden. Op hun verzoek is bij de tweede nota van wijziging in het voorstel van Wet assurantiebemiddelingsbedrijf de verplichting voor tussenpersonen opgenomen om aan hun cliënten kenbaar te maken wanneer zij tevens gevolmachtigde agent zijn. Op grond van de overwegingen die geleid hebben tot het opnemen van deze bepaling is het naar het oordeel van ondergetekenden niet juist de formele afbakening tussen gevolmachtigde agenten en tussenpersonen op te heffen.

Registerinschrijving en plaats van de regeling

Gelet op het bovenstaande komen ondergetekenden tot de conclusie dat enige specifieke regelgeving met betrekking tot de positie van de gevolmachtigde agent gehandhaafd moet blijven. Om ervoor zorg te dragen dat de gevolmachtigde agent als zodanig herkenbaar is lijkt het wenselijk ook de registerinschrijving in zijn huidige vorm te handhaven.

Ten aanzien van de plaats van de regeling is in het verleden overwogen of de toezichtswetgeving voor verzekeraars (Wet toezicht verzekeringsbedrijf) wellicht een passender kader is voor de regeling omdat gevolmachtigde agenten in principe het verzekeringsbedrijf uitoefenen. Deze toezichtswetgeving is echter in hoofdzaak financieel van aard en richt zich op de solvabiliteit. Juist dit aspect speelt bij gevolmachtigde agenten geen rol omdat zij het verzekeringsbedrijf niet voor eigen rekening uitoefenen, doch voor rekening van een ander.

Derhalve is deze wet in essentie niet toepasbaar op gevolmachtigde agenten. De regeling heeft daarentegen veel gemeen met die voor de assurantietussenpersonen, zowel in opzet als ook ten aanzien van de vakbekwaamheidseisen. Beide regelingen worden uitgevoerd door de Sociaal-Economische Raad die daar inmiddels de nodige ervaring en mankracht voor heeft. Indien daarbij in aanmerking wordt genomen dat het beroep van gevolmachtigde agent in toenemende mate gecombineerd wordt met het beroep van assurantietussenpersoon, leidt dit tot de conclusie dat de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf het meest geëigende kader voor deze regelgeving moet worden geacht.

Regeling in een afzonderlijke wet moet als weinig praktisch van de hand worden gewezen aangezien de regeling naar het zich laat aanzien slechts van geringe omvang zal zijn.

Vakbekwaamheidseisen

Het dereguleringsvoorstel van de werkgroep Nicaise bevatte ondermeer het voorstel om de specifieke vakbekwaamheidseisen voor gevolmachtigde agenten te schrappen. De werkgroep is in haar rapport op deze eisen niet nader ingegaan. Het rapport vermeldt slechts dat de vakbekwaamheidseisen een belangrijke rol hebben gespeeld in de professionalisering van het beroep van gevolmachtigde agent. Men zou zich echter kunnen afvragen of het stellen van eisen ten aanzien van de vakbekwaamheid nog wel een taak is voor de overheid. De taken in het kader van de volmacht worden immers verricht ten behoeve van de verzekeraar. De consument heeft met betrekking tot de kwaliteit van deze diensten niet een groter of ander belang dan wanneer de verzekeraar die taken zelf verricht. Dit zou ervoor kunnen pleiten om het stellen van extra vakbekwaamheidseisen over te laten aan de inzichten van de verzekeraar die een volmacht verleent. Anderzijds dient te worden bedacht dat, waar de gevolmachtigde agent met volmachten van diverse verzekeraars zijn cliënten moet adviseren ten aanzien van de keuze van de verzekeraar en de wijze waarop een risico verzekerd moet worden, tevens een belang van de consument aanwezig is. Om dit belang veilig te stellen ligt het voor de hand om het bezit van het A-diploma als voorwaarde te blijven stellen voor de inschrijving in het register voor gevolmachtigde agenten. Hiermee zou dan tevens voorkomen worden dat de aan tussenpersonen gestelde vakbekwaamheidseisen ontlopen kunnen worden via het optreden als gevolmachtigde agent.

Beloningsregeling

De werkgroep heeft, evenals indertijd de werkgroep Nicaise, voorgesteld de specifieke beloningsregels voor gevolmachtigde agenten te schrappen. Onder de huidige regeling mag de beloning voor gevolmachtigde agenten uitsluitend bestaan uit tekeningsprovisie waarvan de hoogte gekoppeld is aan het gebruik op de beurzen van Amsterdam en Rotterdam. Het begrip «ter beurze gebruikelijke provisie» heeft in de loop der jaren echter aan duidelijkheid ingeboet. Het merendeel van de gevolmachtigde agenten oefent zijn beroep niet uit op de beurs. De bedrijfstak heeft dan ook aangegeven dat in de praktijk diverse methoden zijn ontstaan voor het berekenen van de provisie. Tot op heden heeft dit echter geen aanleiding gegeven tot ongewenste provisie-ontwikkelingen.

Nu de regeling van de hoogte van de provisies voor de tussenpersonen in het voorstel van Wet assurantiebemiddelingsbedrijf aan de bedrijfstak zelf is overgelaten, lijkt het voor de hand te liggen ook de omvang van de provisies voor gevolmachtigde agenten niet langer aan overheidsregels te blijven onderwerpen.

Een andere vraag die in dit verband gezien zal moeten worden is of ook het in de huidige regeling besloten liggende verbod op winstdeling geschrapt moet worden. Verzekeraars hebben aangegeven te hechten aan de mogelijkheid van winstdeling, zijnde een meer adequate beloning voor gevolmachtigden. Zij wijzen erop dat een gezond acceptatiebeleid gediend kan zijn met het niet, of slechts in beperkte mate, accepteren van bepaalde risico's maar dat de waardering hiervoor niet tot uitdrukking kan worden gebracht indien de beloning uitsluitend gekoppeld is aan geaccepteerde risico's. Dit lijkt de ondergetekenden voorsnog een valide argument.

De volmacht

De regels met betrekking tot de beperking van een volmacht zullen bijzondere aandacht eisen. De werkgroep heeft er in haar rapport op

gewezen dat van de toegestane mogelijkheden tot beperking thans geen gebruik wordt gemaakt. In de praktijk wordt gewerkt met interne afspraken. Men stelt daarom voor de regels ten aanzien van het beperken van de volmacht geheel te schrappen.

Tegemoetkomen aan dit voorstel zou echter een nieuwe impuls kunnen geven aan het gebruik van schijnvolmachten. De inhoud van de afgegeven volmacht is immers bepalend voor de vraag of sprake is van een werkelijke volmachtverhouding dan wel van een poging van de verzekeraar, tussenpersonen aan zich te binden. Dit laatste dient te worden vermeden. Er zal derhalve nauw overleg met de bedrijfstak moeten plaatsvinden om te komen tot een regeling die voldoet aan de eisen van de praktijk en die tevens voldoende waarborg biedt dat de misstanden uit het verleden zich niet opnieuw zullen voordoen.

Conclusie

De huidige regeling gevolmachtigde agent heeft volledig aan zijn doel beantwoord. De indruk bestaat echter dat in de huidige tijd zou kunnen worden volstaan met een op bepaalde punten vereenvoudigde versie van de regeling. De Wet assurantiebemiddelingsbedrijf lijkt het meest geschikte kader voor deze regeling. Er zal derhalve, in nauw overleg met alle betrokken partijen, een aanvang worden gemaakt met de voorbereiding van een voorstel van wet tot wijziging van hoofdstuk III van de Wet assurantiebemiddelingsbedrijf inzake de gevolmachtigde agent.

De Minister van Financiën,
W. Kok

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen